

Anders Poulsen (V):

Det er meget tydeligt kommet frem under udvalgsbehandlingen af dette lovforslag, at der er behov for at indføre begrænsninger i fradragsretten for løbende ydelser, når modtagerne er skattepligtige i udlandet. Vi havde hellere set, at denne begrænsning var udformet med en anden konstruktion end den, ministeren er kommet med, det har vi nævnt i vores betænkningsbidrag, men der er naturligvis altid tale om en afvejning af endda i dette tilfælde mange forskellige forhold. Venstre finder, at ministerens forslag egentlig meget godt afvejer de forskellige forhold imod hinanden, så vi kan støtte det.

Det af retsforbundet stillede ændringsforslag må vi stemme imod. Der kunne i den forbindelse godt være grund til at sige, synes jeg, at alene det forhold, at udvalgsarbejdet naturligvis først og fremmest har drejet sig om begrænsning af fradragsretten, når modtagerne er skattepligtige i udlandet, gør, at det ikke vil være rimeligt at vedtage det af retsforbundet stillede ændringsforslag.

Om det ændringsforslag, der er stillet af det konservative folkeparti og fremskridtspartiet, må jeg sige, at jeg mener, man skærer for dybt. Jeg synes ikke, at afvejningen af de forhold, jeg for et øjeblik siden nævnte, har rimelig balance. Derfor må vi også stemme imod dette ændringsforslag.

Gammelgaard (KF):

Det konservative folkeparti mener, at kun hvis modtageren er fuldt skattepligtig her i landet, eller der er tale om et selskab, en forening eller en institution, der er hjemmehørende her i landet, bør der kunne oprettes forsørgelseskontrakt. Vi foreslår med andre ord i vore ændringsforslag at afskaffe fradragsretten for ensidigt påtagne løbende ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her til lands. Det er meget klare forslag, der giver de entydige ligningsmæssige retningslinjer, der er brug for.

Der er ikke noget at sige til, at mange danske lønmodtagere føler sig diskriminerede i forhold til de udenlandske lønmodtagere, de er kolleger med til daglig, som har mulighed for skattefrit at hjemsende beløb, og hvor man oven i købet ofte kan se, at beløbene på en eller anden måde kommer de på-

gældende selv til gode, muligvis endda her i landet, på et senere tidspunkt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at en af socialministeriet i april 1973 nedsat arbejdsgruppe vedrørende udenlandske arbejderes sociale og samfundsmæssige tilpasning her i landet i oktober 1974 foreslog, at der kun skulle indrømmes fradrag i anledning af forpligtelseserklæringer, såfremt modtageren af de løbende ydelser var fuldt skattepligtig i Danmark. Nøjagtig det samme foreslog indkomstskatteudvalget i sin betænkning af august 1976. Der er således også i disse betænkninger støtte for det konservative folkepartis opfattelse.

Jeg har et spørgsmål til ministeren. Ministeren udtalte ved dette forslags første behandling ifølge Folketingstidende 1980-81, sp. 6799, bl. a.:

»Man må nok indledningsvis henlede opmærksomheden på, at et af de problemer, vi har med brugen af fradragsretten for løbende ydelser i forbindelse med forsørgelseskontrakter i udlandet, ikke alene er at konstatere, om et givent beløb er blevet betalt, men også at konstatere, om det i realiteten kommer de familiemedlemmer, der er omfattet af disse bestemmelser, til gode, eller om der i virkeligheden er tale om en forsørgelse af eksempelvis hustru og børn, som ikke er omfattet af de regler, vi faktisk har i dansk skattelovgivning om adgang til fradragsret.«

Hjælper ministerens forslag på denne problemstilling, som ministeren selv mener er den afgørende? Efter min opfattelse gør det ikke. Der er stadig væk, når man indrømmer en fradragsret, nu med en overgrænse på 10.000 kr., mulighed for omgåelser, og der er ikke skabt den ligningsmæssige klarhed, som er blevet efterlyst af ligningsmyndigheder rundt omkring i landet. Med andre ord løser ministerens forslag, sådan som det ser ud nu, og sådan som det så ud, da det blev fremsat, ikke de problemer, ministeren selv har peget på er til stede.

Må jeg afslutningsvis sige vedrørende vort ændringsforslag nr. 4, hvor der står: »Loven har virkning fra og med indkomståret 1981«, at der et eller andet sted i systemet er sket en fejl. Det er naturligvis fra og med indkomståret 1982.

Hvis vore ændringsforslag forkastes, vil vi alligevel til slut stemme for ministerens lovforslag, som under alle omstændigheder er